

Ziehier, wat mij tot heden ter oore is gekomen. Nog altijd ben ik er niet zeker van, dat deze schandelijke dierenmarteling niet gebeurt. Maar laten we tot eer der menschheid hopen, dat de twee bekende jagers en Simon de Jager gelijk hebben en niet de Haarlemsche berichtgever c.s.

L. DORSMAN Cz.

De Notenkraker, *Micifraga caryocatactus* (L.). — In groote couranten, plaatselijke bladen en ook in *De Levende Natuur* is dezen herfst gewag gemaakt van het verschijnen hier en daar van den vrij zeldzaam doortrekkenden Notenkraker. We lezen in Brehm, dat deze vogel in den winter van sommige jaren in ons land aangetroffen werd, n. l. in 1847, 1864, 1886—1889, 1893—1895, terwijl hij in andere jaren in 't geheel niet wordt waargenomen.

Hij is standvogel in de Beiersche Alpen, in den Harz, het Reuzengebergte. Ook in Pruisen, Scandinavië en in de Russische Oostzeeprovinciën, maar vooral in de streken, waar de Arveden of »Russische cedar« voorkomt, die eetbare vruchten levert.

De nevengaande reproductie is gemaakt naar een foto van een opgezet exemplaar. In Oct j.l. werd een notenkraker hier op Noordgouwe geschoten, terwijl hij in een boomgaard van de appels snoepte. Onze conservator A. Braber, een tuinknecht, die zich uit het boekje van Blijdenstein het opzetten van vogels heeft geleerd, heeft hem opgevuld en daar ik meende, dat de vogel zoo zeldzaam was, dat zelfs een opgezet exemplaar een cliché waard was, heb ik er een plaatsje voor gevraagd in *D. L. N.*

Foto J. Vijverberg.

Notenkraker (naar opgezet ex.).

J. VIJVERBERG.

De laatste der Nederlandsche Bevers. — (Uit Martinets Katechismus der Natuur). In 1742 ving men te Gorinchem twee ouden met zes jongen, in 1757 schoot men een anderen in den IJssel bij het bekende luthuis Middagten en in 1770 een bij Hedel, die zich in een rijswaard aan de Maas zes of zeven jaar lang had opgehouden. Hij bedierf daar veel graan en jong hout, waar om men meermalen, doch vruchteloos, op hem een kogel loste. Eindelijk ontdekte men in 't jaar 1770, dat hij op een geknotten wilgenboom, wiens top één el uit 't water stak lag te slapen, waarop er de kapitein De Roock met een schuit naar toe voer en hem dood schoot. De beroemde heemeester Van den Haar te 's Hertogenbosch bevond zijn lengte te zijn vier voeten, gerekend van de gele slaglanden af tot de punt van de staart. Hij woog het dier dat veertig ponden haalde, hebbende veel vets onder de huid en twee beurzen met *castoreum* of bevergeil, ieder zoo groot als een hoenderei, 't geen nog versch zijnde, zeer sterken reuk van zich gaf. De gemelde heer die ze daaruit nam, zag ze in de schaal vier ons wegen. In de maag vond hij geen vischgraten, maar wel een groote menigte fijne schil van wilgenboomen. De romp is daarna opgezet, om in het kabinet des erfstadhouders bij andere zeldzaamheden bewaard te blijven.

't Is dus nog geen anderhalve eeuw geleden dat er bevers in ons land leefden. Indien er thans nog eens een paar het graan en de wilgen belaagden zou het hun wellicht beter vergaan dan het slachtoffer van dien kapitein. Er zijn tegenwoordig in ons land heel wat diersoorten er even na aan toe, om verdeld te worden als de bevers in 1750. Maar wij hopen beter op hen te passen.

T.

De rehabilitatie van de Vlaamsche Gaai. — Met groote instemming heb ik uw pleidooi voor de gaaien gelezen.

Ik ben ook overtuigd, dat deze vogel miskend wordt, en zijn uitroeijing een ernstig verlies zou zijn.

Als jongen hield ik er reeds een in een kooi, die echter binnen hing en toen heeft het

dier maar een kort leven gehad. Nu hebben wij er sedert dezen zomer weer een in een kooi die buiten staat en ik heb voor een goede voorraad eikels gezorgd, zoodat ik nu hoop heb hem langer in het leven te houden. Bij het koude weer, dat wij gehad hebben, nam hij nog elken morgen zijn bad.

Dat hij ook een nuttige rol vervult, bleek mij uit het volgende: Dezen zomer hadden wij een groot aantal beerrupsen in den tuin. Ik weet nog niet welk soort. De kerkkauw, die wij toen nog hadden moest er niets van hebben. De meerkol wel. Wel rilde hij even als hij het harige dier aanpakte, maar dadelijk veegde hij ze langs den bodem der kooi of langs de luchtwortels van den klimoptak, die hem tot roest diende en had ze zoo in een paar oogenblikken van haar scherpe wapenrusting ontdaan en dan gingen ze smakelijk naar binnen. De virtuositeit waarmede ons dier, die operatie van het begin af volbracht en het ongeduld, waarmede hij ons bij de vangst afwachtte, bewijzen, dat in de buurt van Gilze waar de wieg van ons dier was opgehangen, de behaarde rupsen een begeerde jachtbuit voor de gaaien zijn. En bij die vervolging mogen de koekoeken wel wat hulp hebben. Het is wonder, dat men ze niet bij de verdelging van nonrupsen, waaraan zij ongetwijfeld hebben meegedaan, heeft opgemerkt. Ik wilde wel, dat ik eens processierupsen machtig worden kon, om te zien of de gaai die ook baas wordt.

's-Hertogenbosch.

Dr. G. ROMIJN.

De Vlaamsche Gaai Miereneter. — Dezer dagen las ik in de *N. R. Ct.* uw feuilleton over de „Vlaamsche Gaai”. Naar aanleiding daarvan zou ik u willen vragen, of het denkbaar is, dat de naam afstamt van het adjectief „gai”. U beschrijft de vogel als een bij uitstek vroolijk beest, en... van Fransche afkomst. Kan het in Frankrijk „L'oiseau gai” geheeten hebben? dan zou de Vlaamsche gaai kunnen omgezet worden in „de Vrolijke Vlaming”.

Ik ken het dier heel goed, we hadden ze geregeld in onze tuin (een dennenbosch) ik zeg: „hadden”, want het perceel behoort mij niet meer. Ik heb, daar wonende, eens een aardig geval van dien vogel gezien. We hadden een flink mierenest in den tuin, vrij plat van boven. Ik zag de gaai daarop vallen, zich een paar maal schurken en weder opvliegen, even daarna herhaalde het beest de manoeuvre, en bleef toen aan den rand van het nest zitten pikken.

Later naderbij gekomen was er een groote deuk in het nest waar wel een kokosnoot in kon, welke deuk de gaai er met zijn val en geschurk in gemaakt had, denkeliijk om de mieren en de eierdragers onder hen naar buiten te laten komen, waarmede hij toen een heerlijk maal deed.

Het gebeurde in den laten herfst als ik 't mij goed herinner, 't kan ook vroege voorjaar geweest zijn. De mieren waren althans niet aan de oppervlakte, toen de vogel neerstreek en of nog of al onder den grond.

Hilversum.

R. LEDEBOER.

Uw veronderstelling, dat de naam gaai (Fransch geai, Engelsch jay) zou samenhangen met het Fransche adjectief gai wordt ook, (maar met een vraagteken) beaamd door Littré. Voorloopig houd ik het met het vraagteken.

T.

Van welken vogel? een Reiger? — Gisteren liep ik langs den oever van een sedert een week van biezen enz. schoongemaakten vijver. Op den rand, boven op de afgestorven, afgesneden planten, zooals waterweegbree enz. trok iets sneeuwuits mijn aandacht. Bij verdere beschouwing bleek het uit het volgende te bestaan. Geraamte van den kop van een kikvorsch, gaaf en frisch, geringe overblijfselen van ruggegraat en pooten en verder, wat de witte kleur aan alles gaf, het geheele darmkanaal gaaf en wit, elke kronkel nog op zijn plaats tot aan den annex, geheel den indruk gevende van een voorwerp van witte was bij schoolonderricht. Nog was anus een frisch rood lichaampje, waarop ik niet genoeg lette om te zien of het lever of hart was. Om het geheel heen een brei van kleine kiezelstjes, zooals de vogelmagen die veelal bevatten. Een eind verder lag een dergelijk preparaat precies op 't eerste gelijkend. Mocht het een onbekend verschijnsel zijn, dan zou ik Zondag beide kunnen gaan halen, als ze er nog zijn.

Kunt u mij wellicht over deze vragen inlichten: 1o. Van welken vogel is dit het uitbraaksel zooals bij roofvogels de haarballen enz. of het excrement. 2o. Welk maag- of darm-sap is wel in staat spijsmassa, huid en gedeeltelijk beenderen op te lossen, terwijl het darmkanaal intact blijft?

Rotterdam.

J. SNOEP.

A A N G E B O D E N :

Geheel gevulde Verkade's albums »Zomer en Winter«, à f 2 per stuk. Vracht voor koopers. Adres: B. J. van Tuil, Tollensstraat 44, Den Haag.